

ikke skulde afhænde de vestindiske Øer, paatog vi os derved efter min Mening en Forpligtelse til paa enhver Maade at bidrage til disse Koloniernes Opkomst. Navnlig maatte der paahvile os en Forpligtelse til at bidrage til, at de daarlige økonomiske Tilstande, som paa Grund af Utilbøjeligheden gennem en længere Aarrække til at give de til Øernes Administration nødvendige Midler havde udviklet sig derovre, faldt bort, og til igen at fremskaffe Midler til at hæve disse Øer af deres Forfald. I den Anledning blev der jo nedsat en Kommission, som blev sendt derover og gjorde et stort Arbejde. Den afgav en Betænkning, der indeholder en hel Mængde udmærkede Oplysninger og giver os et Indblik i Koloniernes hele Forfatning. Men i et enkelt Punkt maa man sige, at hele denne Kommissions Betænkning var mislykket, nemlig Kommissionens Forslag om at ordne Forholdet til Moderlandet. Man tog ikke tilstrækkeligt Hensyn til de bestaaende Forhold, som gjorde det nødvendigt at komme til en Forstaaende med Kolonialraadet. Man søgte at bane sig ny Veje for Øernes hele Tilværelse og Forholdet mellem Øerne og Moderlandet. Disse Planer vare maaske i sig selv meget gode, men de faldt ikke i Traad med de Opfattelser, som raadede paa Øerne. Derfor maa man jo ogsaa være meget tilfreds og glad over, at det med Hensyn til de Lovforslag, vi nu have faaet paa Rigsdagens Bord, er lykkedes Guvernøren at komme til en Forstaaelse med Kolonialraadene, saaledes at det er med deres Billigelse, at disse Forslag forelægges. Ogsaa for Statskassen ville disse have stor Betydning, idet det uheldige Forhold, som i saa mange Aar har gjort sig gældende, at Kolonialraadene bevilgede og Statskassen betalte, nu vil være overvundet, saaledes at det paahviler Kolonialraadene at skaffe alt, hvad der ikke medgaar til visse bestemte Udgifter, som Staten overtager. Der er derved i Forholdet mellem disse to Faktorer kommet fast Grund, som har været savnet i mange Aar og egentlig været savnet altid. Samtidig ville vi jo have Udsigt til, at det Deficit, som efter de foreliggende Opgørelser i de senere Aar har været omtrent 450,000 Kr. aarlig, vil gaa betydeligt ned, saa at vi ville komme til et Beløb paa omtrent 280,000 Kr. Naar derfra er draget Indtægterne af Lotteriet, vil man, som den højtærede Finansminister oplyste, kunne gaa ud fra, at det Tilskud, man herefter vil komme til at give Kolonierne,

ikke løber op til mere end 100,000 Kr. aarlig. — Dette Resultat kan man jo kun glæde sig overordentlig ved. Man kommer nu paa fast Grund, hvorfra man kan tage sin Udgang for Arbejdet paa en anden Maade, end man tidligere kunde.

De vigtigste Ændringer i den bestaaende Tilstand ville jo blive foretagne ved Lovforslaget om Ændringer i Kolonialloven. Der har været Klage over, at man søgte at tage Indtægten gennem Tolden, og ikke gennem den mere moderne Beskatningsform, direkte Skatter. Jeg finder imidlertid ikke, der er saa stor Anledning til at klage derover, og jeg er ganske enig i, hvad den højtærede Finansminister sagde før, at man bør helst rette sig efter de Folks Ønsker og Planer, som skulle betale Pengene. Naar de nu helst ønske at give deres Statsbidrag i den Form, saa er der ikke nogen Grund for os til at forandre det og af teoretiske Hensyn at paalægge dem en anden Form for Betaling af de nødvendige Statsbidrag, som de skulle give. Da der jo skal foretages en Revision af disse Bestemmelser om Skatterne senest om 10 Aar, vil man jo i den Tid kunne undersøge, om det vil være rettere at faa direkte Skatter i Stedet for Told; til den Tid vil det vise sig, hvorledes man da vil være stemt overfor dette Spørgsmaal. — Kun et Forhold forekommer mig mindre heldigt, nemlig at man ogsaa vil tage Indtægterne til de almindelige Formaal ud af Havnen paa St. Thomas, men derom skal jeg tillade mig at udtale mig nærmere senere.

Spørgsmaalet om Valgretten og Valgbarheden, om man skal forlange Indfødsrettede til Valgret og Valgbarhed, have vi jo set belyst fra forskellige Sider. Nu er det med Hensyn til Valgbarheden foreslaet, at der forlanges Indfødsret for at være valgbar, dog at derfra undtages de, der i dette Øjeblik ere valgbare til Kolonialraadene. Hvorvidt man skal forlange Indfødsret til Udøvelse af Valgretten, kan være et omtvisteligt Spørgsmaal. Det Synspunkt, man anlægger i Danmark, er det vel ikke ganske rimeligt at anlægge ude i Kolonierne, fordi mange Mennesker komme derover uden egentlig at have til Hensigt at tilbringe deres Liv paa det Sted. Der er derfor meget, der kunde tale for at nøjes med at give Valgret til dem, der have opholdt sig paa Øerne en vis Tid, saaledes som Kolonialloven bestemmer. Paa den anden Side maa man indrømme, at enhver, som skal deltage i Drøftelsen og Valg af Mænd til Drøftelse